

Sobota 2. postního týdne

📖 Mi 7,14-15.18-20; Lk 15,1-3.11-32

Mich 7,14-15.18-20

Pas, (Hospodine, pastýřskou) holí svůj lid, stádce, které vlastníš, ty, kteří přebývají v lesní samotě, uprostřed úrodných krajin; ať se pasou v Bašanu, v Gileadu jako za pradávných časů. Ukaž nám divy (své moci), jako za dnů, když jsi vycházel z Egypta. Který bůh je ti podobný? Zbytku svého dědictví **odpouštíš** nepravost, **promíjíš** hříchy. Netrváš na svém hněvu navěky, spíše máš zálibu v milosrdenství. **Znovu se smiluješ, nebudeš dbát** na naše viny, všechny naše hříchy svrhneš do mořských propastí. Jakubovi **ukážeš věrnost**, Abrahámovi svoji **přízeň**, jak jsi přísahal našim otcům od pradávných časů.

Lk 15,1-3.11-32

K Ježíšovi přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: 'Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.' On tedy **rozdělil** majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchýtil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: 'Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! **Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!**' Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, **otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil.** Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.' Ale **otec nařídil** služebníkům: 'Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!' A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: 'Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.' Tu se (starší syn) rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec **vyšel a domlouval mu.** Ale on otcí odpověděl: 'Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!' Otec mu odpověděl: 'Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale **máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.**'“

➔ K evangeliu: *Jaký je Bůh (podle S. Faustiho)*

Toto podobenství víc než o „marnotratném synu“ nebo o „starším bratru“ pojednává o Otci. Zjevuje nám Otcovu bezpodmínečnou lásku k hříšnému synu, jeho radost, že ho uznává za svého otce, a konečně pozvání spravedlivého, aby ho uznal za svého bratra.

Obrácení není jen nějaký psychologický proces v hříšníkovi, který se vrací k Bohu, ale **proměna obrazu o Bohu, o Otci**, kterou musí projít spravedlivý i hříšník. Obrátit se znamená objevit něžnou Boží tvář, kterou nám Ježíš zjevuje, obrátit se od svého já k Bohu, přejít od zklamání nad svým hříchem – nebo od namyšlenosti na svou spravedlnost – k radosti, že jsme Otcovými dětmi. Obrácení neznamená, že se staneme „hodnými“ nebo aspoň „lepšími“ či „ucházejícími“, abychom si zasloužili Boží milost: zasloužená láska je prostituce. Obrácení znamená přijmout Boha jako otce, který miluje zdarma.

Ve srovnání se starším synem, který je v domě, **má mladší syn výhodu!** Pocit nehodnosti mu pomůže pochopit, že pozvání na hostinu je dar. Běda, pokud se v tom pocitu zhroutíme. Hřích musí být místem, na kterém se oslaví Boží milosrdenství (srov. Řím 5,20), jako hloubka údolí ukazuje na výšku hory. Jinak se stane peklem!

Hřích spravedlivého je v tom, že hříšníka nepřijímá za svého bratra, i když ho uznává za Otcova syna. A tak odmítá Otce a právě v jeho otcovství!

Kdo čte toto podobenství, vystavuje se nebezpečí, že se uzavře do smutku: pozná se v hříchu toho mladšího nebo ještě víc toho staršího. Ale my **musíme hledět do srdce Otce, který se stále veselí ze svého Prvorozeného Syna Ježíše**, který byl pro nás ztracen, a je nalezen. To je naše spása: úplná Boží radost!

✠ MODLITBA

Pane, pomoz mi v tomto evangelním úryvku nalézt sebe... Očisti prosím můj obraz u Otci... A dej mi prosím zakusit Otcovu radost ze Syna, díky kterému se k němu můžeme vrátit a obrátit i my, jeho synové a dcery, někdy marnotratní, jindy rádooby spravedliví... Amen.